

سه شنبه 14 خرداد 1398 - 29 رمضان 1440 - 4 ژوئن 2019

مرگ "شیخ خزعل" فرمانروای خوزستان در زمان رضاخان پهلوی (1315 ش)

مرگ "شیخ خزعل" فرمانروای خوزستان در زمان رضاخان پهلوی (1315 ش) شیخ خزعل خان ملقب به مُعزّ السّلطنه و سردار اقدس در حدود سال 1240 ش به دنیا آمد. وی در 1280 ش به جای برادرش که گویا به دست او از بین رفته بود، از طرف مظفرالدین شاه به حکمرانی خرمشهر (مُحَمَّره) و نواحی اطراف تعیین گردید. وی بر خلاف برادرش، مردی باهوش و سیاستمدار بود و با ازدواج‌های متعدد مصلحتی، توانست به صاحبان قدرت و مقامات درجه اول کشور در دربار نزدیک شود. شیخ خزعل، کم‌کم نفوذ فراوانی در منطقه خوزستان به دست آورد و مدت‌ها، فرمانروایی آن جا را به عهده داشت. او با برانداختن سایر رقبای و مطیع ساختن آنها، چنان قدرت و امکاناتی به چنگ آورد که خود را امیر عربستان نامید و پس از صدور فرمان مشروطه که اوضاع ایران آشفته بود، داعیه سلطنت خوزستان پیدا کرد. وی با برقراری روابط بسیار نزدیک با انگلیسی‌ها، موقعیت خود را در برابر دولت ایران تضمین شده می‌دید و در ردیف شیوخ درجه اول خلیج فارس به شمار می‌رفت. اما با روی کار آمدن رضاخان میرپنج و حمایت پنهانی انگلیس از او، انگلستان از خزعل روی بر تافت و او را تنها گذاشت. خزعل که وضعیت جدید را دید، خوزستان را بدون کمترین مقاومت به سردار سپه واگذار کرد و از رضاخان عذرخواهی نمود. او خود را ناتوان‌تر از آن می‌دید که بدون یاری انگلیس از عهده رضامیرپنج برآید، بنابراین پس از یکبار نافرمانی، خود را تسلیم نمود. در نهایت او و خاندان و سران قبیله او را به تهران فرستادند تا این که شیخ خزعل در چهاردهم خرداد 1315 ش در حدود 75 سالگی توسط عده‌ای ناشناس که ظاهراً از مأموران امنیتی بودند خفه شد و درگذشت. شیخ خزعل مردی فوق‌العاده عیاش و خوشگذران بود و تعداد همسرانش در حرمسرا از یکصد نفر تجاوز می‌کرد. او در مکر و حيله نظیر نداشت و در جاه‌طلبی از هیچ کاری فروگذار نمی‌کرد. ارتحال جانشین: حضرت "امام خمینی (ره)" بنانگذار، فقید جمعه‌ی اسلامی ایران (1368 ش)، حضرت امام خمینی (ره) در زادروز حضرت زهرا (س) در 20 جمادی‌الثانی 1320 ق برابر با اول مهر 1281 ش در خمین به دنیا آمدند. هنوز پنج ماه از تولد این عزیز نگذشته بود که پدرشان، سیدمصطفی، از علمای آن دیار به دست خوانین منطقه به شهادت رسید. آن حضرت تحت تکفل مادر، عمه و برادر بزرگ خود، پس از تحصیل مقدمات در خمین راهی اراک گردید و از محضر حاج شیخ عبدالکریم حائری استفاده برد. با مهاجرت استاد به قم، حضرت امام نیز به قم رفتند و به تکمیل تحصیلات خود پرداختند. پس از ارتحال آیت‌الله بروجردی، زندگی سیاسی امام، وارد مرحله جدیدی شده و حوادث آینده، ایشان را به دشمن شماره یک رژیم پهلوی تبدیل کرد. سخنرانی‌های پرشور و افشاگری‌های کوبنده ایشان، رژیم را رسوا می‌نمود تا این که در اعتراض به تصویب لایحه کاپیتولاسیون، سخنرانی شدیدالحنی علیه رژیم ایراد فرمود و چند روز بعد از آن در آبان 1343 به ترکیه و سپس عراق تبعید شدند. این تبعید بیش از 14 سال به طول انجامید. امام که از خارج از کشور حوادث ایران را تعقیب می‌نمودند و انقلاب را هدایت می‌کردند، بر اثر پایداری مردم، سرانجام در 12 بهمن سال 57 وارد ایران شده و پس از چند روز، به رهبری ایشان، نظام شاهنشاهی ساقط شد. حوادث سال‌های پس از انقلاب اسلامی تا رحلت معظم‌له، فصل پرشوری در تاریخ حماسی جمهوری اسلامی ایران را تشکیل می‌دهد. سرانجام رهبر کبیر انقلاب اسلامی و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، پس از سال‌ها مبارزه در راه حق و متجلی ساختن اسلام حقیقی در میان جوامع اسلامی و بشری و سنتز دائم با کفر و استکبار جهانی، در شامگاه روز سیزدهم خرداد سال 1368 ش به ملکوت اعلی پیوست و جهان اسلام در ماتم بزرگ‌ترین، شجاع‌ترین و آگاه‌ترین مرجع و رهبر اسلامی، به سوگ نشست. خبر رحلت این قائد عظیم الشان در بامداد روز 14 خردادماه 1368 اعلام شد و قلب مالامال از عشق مردم به آن حضرت را به ماتمی جانکاه فرو برد.

انتخاب آیت‌الله "سیدعلی خامنه‌ای" به رهبری انقلاب اسلامی توسط مجلس خبرگان (1368 ش)

پس از ارتحال جانشین رهبر کبیر انقلاب اسلامی حضرت امام خمینی (ره)، خبرگان ملت، طی اجلاس ویژه‌ای، تصمیم تاریخی و تعیین کننده خود را درباره جانشینی حضرت امام و انتخاب رهبر جدید اتخاذ کردند و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای را به این سمت خطیر برگزیدند. بینش روشن درباره اسلام و علوم اسلامی، قدرت استنباط در فقه و حقوق اسلامی، آگاهی و شناخت وسیع در مورد مسائل زمان و مقتضیات عصر حاضر و نیز شجاعت، تدبیر و مدیریت قوی در حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، موجب این انتخاب مجلس خبرگان بود. ایشان از مبارزان نخستین انقلاب از سال 42 و عضو شورای انقلاب بوده و پس از پیروزی نهضت در شورای عالی دفاع، حزب جمهوری اسلامی، امامت جمعه تهران، نمایندگی مجلس خبرگان و ریاست جمهوری و... مسئولیت داشتند. با اعلام خبر رهبری معظم‌له،

بمباران روستاهای مرزی ایران توسط جنگنده‌های رژیم بعث عراق (1358 ش)، روابط ایران و عراق که از سال 1975 م (1354 ش) بر اساس مفاد قرارداد الجزایر متکی بود. پس از برپایی نظام جمهوری اسلامی ایران، بر اساس اصل وفای به عهد ادامه یافت و دولت انقلابی ایران، مفاد آن را دقیقاً رعایت کرد. اما علی‌رغم این پایبندی ایران، رژیم بعث عراق در چهاردهم خرداد 1358، روستاهای مرزی ایران را توسط جنگنده‌های خود بمباران نمود. دولت ایران برای نشان دادن حسن نیت خود، بدون اقدام متقابل و به منظور کاهش تنش، استاندار آذربایجان غربی را جهت مذاکره با استاندار سلیمانیه به عراق اعزام کرد. اما عراق در هفته‌های آینده نیز به این اعمال ادامه داد تا این که جنگ خونین هشت ساله را در 31 شهریور 1359 به ایران تحمیل نمود. تولد دانشمندی که نظریه عالم بن‌گاه، شیعه "علامه حلی" (648 ق) ابومنصور حسن بن سعید الدین یوسف بن زین الدین علی بن مطهر حلی، ملقب به آیت الله، جمال الدین و فاضل و معروف به علامه و نیز علامه الدهر، در شب 29 رمضان سال 648 ق از خاندانی پاک و سرشت در شهر حله در عراق به دنیا آمد. پس از فراگیری مقدمات، به محضر عالمان بزرگوار هم چون محقق حلی، خواجه نصیرالدین طوسی، کاتبی قزوینی و سید بن طاووس و... راه یافت و به مدارج عالی علمی رسید. وی پس از درگذشت محقق حلی، در حالی مرجعیت مسلمانان را به عهده گرفت که تنها 28 سال از عمر شریف او می‌گذشت و این امر حاکی از نبوغ و شخصیت والای اوست که در این سنین، تمام دانش‌ها و فضایل اخلاقی و کرامت‌های معنوی را کسب کرده و به مقام شامخ مرجعیت نایل گشته بود. مورخان، عصر علامه‌ها و حلی را دوره‌ای توسعه‌ای و فقه شیعه و پیشرفت دانش در سراسر جهان اسلام دانسته‌اند. زیرا وی الحایتو فرمانروای مغولی را به پذیرش مذهب تشیع تشویق کرد که این امر در رواج مذهب تشیع بسیار موثر بود. علامه حلی برای نشر علوم اسلامی، تلاش خستگی‌ناپذیری انجام داد. او نخستین فقیهی بود که ریاضیات را وارد فقه نمود و فقه استدلالی را تکامل بخشید. کشف‌المقال فی احوال الرجال، تبصیر المتعلمین، تذکره الفقهاء، الأسرار و ده‌ها کتاب ارزشمند دیگر از آثار وی می‌باشد. علامه حلی در 21 محرم سال 726 ق در 78 سالگی بدرود حیات گفت و در نجف اشرف مدفون شد. فقه غزه‌ای: علامه حلی "حنبل" به فرماندهی بامدبرگ اسلام (ص)، (8 ق) پس از فتح مکه به دست مسلمانان، گروهی از قبایل اطراف مکه به منظور مقابله با لشکر اسلام متحد شدند. خبر اجتماع این قبایل به رسول خدا (ص) رسید و آن بزرگوار برای درهم شکستن مقاومت مشرکان، سپاهی تجهیز کرد و به سوی حنین حرکت فرمود. در این نبرد ابتدا مسلمین شکست خورده و روی به هزیمت نهادند، اما با تدبیر و تلاش رسول اکرم (ص) و یاران وفادارش همچون علی (ع)، بار دیگر فراریان برگشتند و طی نبردی سهمگین، دشمنان را شکست دادند. بعد از شکست دشمن، غنایم بسیار زیادی نصیب سپاه اسلام شد. پس از این پیروزی، سپاه اسلام برای تعقیب دشمنان به سوی طائف حرکت کرد. تصف "م" بابتخت ایتالیا توسط ارتش متفقین، در جریان جنگ جهانی دوم (1944 م) پس از آنکه بنیتو موسولینی رهبری حزب فاشیست ایتالیا و پس از آن، نخست‌وزیری این کشور را برعهده گرفت، فرمان‌روای مطلق العنان ایتالیا شد و پادشاه این کشور، در تمام مدت حکومت او، تنها یک نقش تشریفاتی برعهده داشت. با آغاز جنگ جهانی دوم و اتحاد ایتالیا با آلمان، نیروهای دو کشور در جنگ‌های شمال آفریقا در کنار یک‌دیگر با متفقین جنگیدند. نیروهای متفقین پس از بیرون راندن سربازان آلمان و ایتالیا از شمال آفریقا، در تابستان سال 1944 م، به ایتالیا حمله‌ور شدند. مقاومت نیروهای ایتالیایی در برابر متفقین دیری نپایید و شهر رم پایتخت این کشور در چهارم ژوئن 1944 م به تصرف متفقین درآمد. در این حال، فرماندهان نظامی ایتالیا که شکست خود را در جنگ حتمی می‌دانستند، پادشاه ایتالیا را به برکناری و بازداشت موسولینی تشویق کردند. با برکناری موسولینی از قدرت، ایتالیا از اتحاد با آلمان دست برداشت و همراه با متفقین به جنگ آلمان شتافت. این مسئله، شکست و سقوط حتمی آلمان را به دنبال آورد. دل‌های مسلمانان شاد و دشمنان اسلام و انقلاب مأیوس شدند..